

מצריות, והחב'רה הרגישו טוב כאשר דהרו בעקבותיו של הדוד. הקרב על גירוד כמעט נסתיים, כאשר ספן והמוביל מניעה ישירה של מרגמה בצריח אחרון הפצע נהרג מיד.

בכל זאת המשיך אותו, "ספון", לנוע לאחר שקצין המבצעים של המג"ד נטל את הפיקוד. כמה משרתים האמינים במפקדים. אחד מהם היה הדיווח על מותו, כדי שלא לשבז את רוחם.

רק כאשר נדמו רעמי היריות בידיהם, ריזוהו המבצעים של הדוד על מותו של המפקד. אלימ', "שמוליק", מפקד החטיבה, ידע את אשר קצין המבצעים, "ידעתי עד כמה היו פקודיו כרוכים אחריו ועד כמה העריצו אותו. ידעתי, שאם אפרסם את דבר מותו, עלולה הבשרה המרה לנרום להם להלם שיטפלו את המוראל. כל אותו יום המטכתי להעביר את פקודותיו לגדוד באמצעותו, ה"ספון", של המג"ד כדי שלא יחשדו כי משוה קור. רק למחרת, לפני ההסתערות על שדה המערכה של ארבעים, אצתה אל מפקדי הטנקים בדוד על אחיה וידעתי להחלי". אחדו אלעזר גולד בארץ והיה תושב כפר סבא. רק באחרונה עבר להמנדר בבאר שבע. לאחר מות המנורה שלו, הוענקה לו, מלבד צ"ש, גם דרגת סרן-אלוף.

קרב נועז על ה"פעמון"

זרר, חסל אותם!" – שאה המג"ד הפצוע בהיווצרותו להפתעתו בין הצלילות שינקיו עומתו מן החשבה אינו חיללי הגל"ל שבא לעזרתו, כי אם – חיללי הלגיון.

את אפסטיין סמכנו אלקטרוטיקה ירושלמי בל 33 לחץ על הדק ריבון האוטומטי, הצלילות נמלו בקבוצות דומים. ובכך תם הקרב על מעלעל "הפעמון", בדורם ירושלים.

זה לא היה הקרב הראשון של זרר, רבי"ט בחטיבת ירושלים דר"המ"ם של החירות, באותו יום, 5-7 ביוני.

בבחי זהוה הוזעקה החיירת לררום ירושלים והצטוותה לכבוש את ארמונו הנציב שהלגיון השתלט עליו שנים לפני כן, ארץ לא אשר נאציה בכיבוש. מנהל חל"מם הצטווה להישאר ליד הרבב שלו, אולם אחריו כן נאמר לו להסתגר לחולית חי"ר לטיוור החורשה שמאחוריו הארמונו.

חיילי הלגיון נלשמו עדיין בחורשה, אולם מפקדהם החליטו להקריבום והמשיכו על המסע. הצבא מבול של פגזים, ביהנם מרגיעשן רבים. בתוך הענן נפגזהו על החוליה אם מתוך נמירה. דת השיל בה חלחלה החוליה, אפסטיין מסביר שהקבוצה התקדמה במהירות רבה. מיד, כי לפעם הבחינו האנשים בחיילי הלגיון גם בעורפם. את הקבוצה נלכדו, ויורם ללכט עבר, לא וכתבנים למנות את חיללי הלגיון. בשחק הקרב ובעשן השמן קשה היה להבחין בין ידיד ואויב וכן קרה כי כאשר קצין אליו מישור מאחור, המצופים – ומופעים הקשים, סוף-קצין איני רופא, ולא חירור. אחריוכך התאוששתי ועשיתי מה שצריך לו חובש לעשות".

רביטוראי זרר אפסטיין

נשלחו ידיום לשלש. זרר, יורה מן המותן, הקדיש...

הוא ניתק מעל החוליה שלו והמשיך לבזז עד קצה החורשה, שם התנחל שני אנשי החיירת שממרה קיבלו משימה חדשה – לעבור דרך מוצב, "הקנקן" שהא ארץ נכבש ודרך הכפר סור. בחר שפון נכבש ולהתקוף את, "הפעמון", מוצב הפור ומבוצר בין הכפר סור-בחרר ורמת רחל. ההתקפה מאחור, מכליו הכפר הערבי הפגיעה את חיללי הלגיון ובמחרה נאציה המפיערת שבראש המוצב. מפא"כ המצב בנשעה הסדירות במספר מעגלים, לטיוור ההפירות המטפיות את המוצב. אנשי החיירת היו כן מטעים, שחוליות שהיוור לא עלו במספרן על 2–3 אנשים.

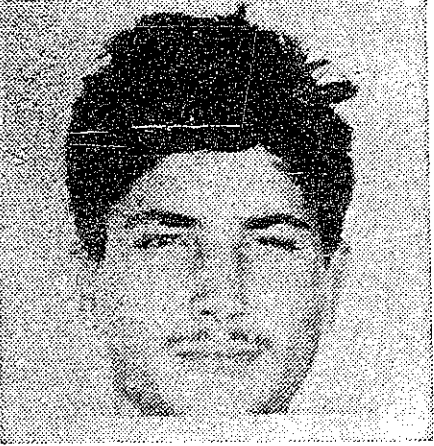
זהו רחבו (עקב שיקוף) החויה חוליה כו. בהכנסת המג"ד לציון שלב נאמר כי הם טיוור "בבקבוצות" 120 כ"ם שחברו ועצמותו ממוצרות באש רובים ורימונים.

ההתקדמה כבד ירדו כאשר החיירות היוו והתכנסו על ראש, "הפעמון", שני אנשים נשלחו להביא גופת חבר המחרה סומכה (נפלוה) מחליפה לעמוד להגיע מכוון (מרתדת) ועל כן מפקד המג"ד צוה אל. כאשר נעספו לפתע פרץ יריות היו להם מופתעים. ורק כאשר 7 לגיונרים אינקו מן החיירה כשהם יורים דודי כדי ריצה, השמיע המג"ד את הצעקה שהעירה את הירח מקפאווה והוא פתח באש. יוסי המי"ם החליט ריזון ההתנגדות האחרונה של הלגיון על מוצב "הפעמון" היגיע לקצה.

לדו השתלטו רבה ומרדב לאטו, הוא נעזר יחד ירושלים. כן, "הפעמון" שבו עמד בראש שיבת, "החית" שליו שני טנקים באש אשתו ושתי בנותיו מתגוררות בירושלים שהופגזם קשות אותו יום.

החובש גולד על הפצו

טוראי שלמה אפסטיין ז"ל היה חובש מחלקתו שקט ונצנו ו,חייל טוב", כהדרת

טוראי שלמה אפסטיין ז"ל

מפקדו, אביטל. הוא נימנה עם פלוגת הצנחנים שיצאה לכבוש את היער העתיקה בירושלים. על פלוגתו הוטל להגיע למזאוזת רוקפלר הסמוך לחומת היער העתיקה, אבל עוד בבחינה בירושלים הכבדות, בשכונת, שאם ישראלי, נותנה על פלוגתו של אפסטיין אש ארטילרית כבדה.

כבר במסחיים הראשונים נפצעו 45 חיילים מפלוגה זו וזינו של החובש, שלמה אפסטיין, היו מלאות בעבודה. הוא אררץ ממוצע למעט, חבש דאג לפינוי. כאשר מנה אל הפצוע יוסף הגואל שמע שירקד מנו. החובש, שלמה אפסטיין, לא היסס. הוא גזן על גופו של הפצוע ויוסף פגואל. הפגז הוא במרחק מטר אחד או שניים מהחובש הפצוע. החובש, שלמה אפסטיין, נפצע מרסיסיו – מות.

עזרה ראשונה כגבעת התחמשת"

רביטוראי יגאל ארד הוא חובש-פלוגתי ביחידות הצנחנים שכבשו את ירושלים העתיקה. על פלוגתו הוטל לכבוש את הגבעת הקטנות בין, "גבעת הספר לטוטריים", לבין גבעת, ההתחביר שתי, "הקדמונה בשרה מוקנשם במהירות יד טובה", שרן יגאל בן ה7, כמעט כל הגבעה והצטננו לטויו למלוכה השניה שנלחמה על, ובגעת ובעשן השמן קשה היה להבחין בין ידיד ואויב וכן קרה כי כאשר קצין אליו מישור מאחור, המצופים – ומופעים הקשים, סוף-קצין איני רופא, ולא חירור. אחריוכך התאוששתי ועשיתי מה שצריך לו חובש לעשות".

כך הפך הטייס את הפעולה למוצלחת ומוטי למת ביותר. נסך הכל חי וביטסן בריארר 45- דקות מעל לשטח. כשהוא משוטט כל הזמן מטרה לאש חזקה. מטוסו אף נפגע מספר פעמים. רק כאשר נאלץ הדלס של, הוא לבסוף.

בריסון בריארר לא חזר הביתה עם תום מלחמת ששת הימים. ביום שני, היום ה10 ביוני, הוביל, "רביעית" חקפה עמדות ברמת הגולן.

בריסון אריה בראור ז"ל

המטוסים נמקטו באש חזקה ביותר, אך המטכניו ביטסה כדי לתקוף מספר, "קאנטיוות" צריות. בריסון בריארר הצליח להשמיד אחת ה"קאנטיוות", אולם נפגע מפגז ג.מ. והתגרס. 28 בן מבותר והשאיר אחריו אשה ושני ילדים.

"המינים" לא גברו על ה"פיפר"

הוא לא חתך את השמים, רכוב על כנפי בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

ביום השלישי לפרוץ הקרבות שמש הקיץ בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

ביום השלישי לפרוץ הקרבות שמש הקיץ בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

שרן אמנון גלעד

גוה, כאשר לפעם הבחינו מתחבתי בטינ 17- מצרי, ששלע לעבר השירה הישראלית ותפק דרומיטביסן כנהג גיפ סיור ביהדות שריון אזהרה. הצנני סוכניו במחירות ויחליתו גנרן גובה של עד שניים ממטוסיו האויבי. כשהת' החליח להמנך, שמעתי מאחור, יריות תותחים נמנה עם היחידה שיצאה לכבוש את מערכה אוס-כתף.

הכל התרחש כהרף עין. מטוסי הטיסול המי' הריים של המצרים הבחינו ב"פיפר", הקטן, המשיט לאטיו. הם מיהרו לנוח את השירה ולהסתער לכערו. הייתה זו מלחמת לגיית בדוד ושרן אמנון נלעד ידע זאת היטב. הוא אימץ את ביטחו, למרות שהיה עיף ורוצח בדוד 11 שעות טיסה מפרכות. קציר-השריון, שישב לידו בתא הקטן של המטוס, היה חורר ומתוח ממהוה.

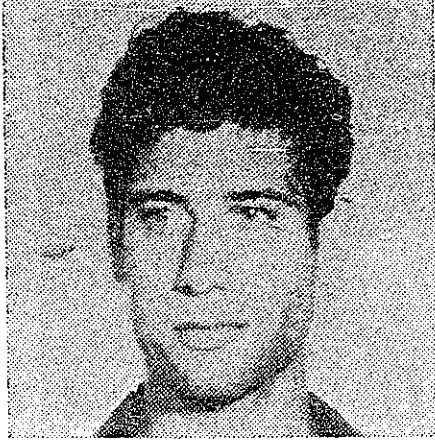
ואז – את החלה המיתקנה, מטוסי האויב עלו במהירות מכל הכיוונים. בזה אחר זה צללו לעברו וירקו אש.

ההתקדמה כבד ירדו כאשר החיירות היוו והתכנסו על ראש, "הפעמון", שני אנשים נשלחו להביא גופת חבר המחרה סומכה (נפלוה) מחליפה לעמוד להגיע מכוון (מרתדת) ועל כן מפקד המג"ד צוה אל. כאשר נעספו לפתע פרץ יריות היו להם מופתעים. ורק כאשר 7 לגיונרים אינקו מן החיירה כשהם יורים דודי כדי ריצה, השמיע המג"ד את הצעקה שהעירה את הירח מקפאווה והוא פתח באש. יוסי המי"ם החליט ריזון ההתנגדות האחרונה של הלגיון על מוצב "הפעמון" היגיע לקצה.

לדו השתלטו רבה ומרדב לאטו, הוא נעזר יחד ירושלים. כן, "הפעמון" שבו עמד בראש שיבת, "החית" שליו שני טנקים באש אשתו ושתי בנותיו מתגוררות בירושלים שהופגזם קשות אותו יום.

הצנחן שפוצץ את הבונקר הירדני

אל ההיסטוריה של מלחמת ששת הימים, וכה להכנס טוראי שלום דוד, כבוצת מעשה הגבורה הוביל, "רביעית" חקפה עמדות ברמת הגולן.

טוראי שלום דוד

שבוצע בקרב על שחיורו היער העתיקה בירושלים – ובכוחו של מפקד יחידות הצנחנים בירושלים, אלוף-משנה מרדכי (מוטה"ל) גור. הלה היה בדביט את מעשה הגבורה של טוראי שלום דוד כבר גימס אחרים לאחר המלחמה, במסביב עומנאים שתקיימה בתל-אביב. כך זכה ההשמליו הצגנו מהדריסוף להחלה, עוד לפני שתפרסמו עשרות סיפורי הגבורה האחרים.

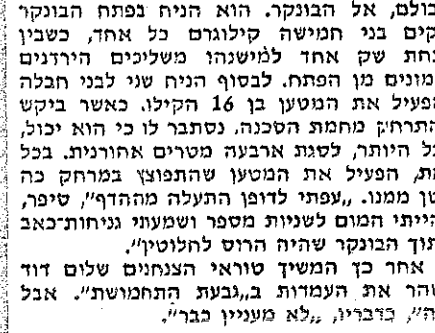
טוראי שלום דוד, בן ה24, הוא יליד עיראק, נשוי וחילל-מילואים ביחידות הצנחנים. יחד עם יחידות אלה הגיע לירושלים ועם פלוגתו יצא לקרב המו ועוקב-הדם על, "גבעת התחמשת" שבמזאוזת הפעוק. "דפקו עליו ככל הכיכ"ם", סיפר, "מרגמה, ממוקנש" – בכל זאת התקדמנו".

הבחינו וזהוה הצטו מיהרה את המעדרות. הריים נפלו לידו. אך הוא המשיך לרוץ ולטרוח את המעדרות במהירות. הצבא החליטו שחשמו בעוז. סמוך לשעה 3 בלילה נמנה היה לשלום דוד שחגע כבר קיצה של הלחימה על, "גבעת התח-מושת". הוא טעה. נסתבר שצנחנות עמדות ירד-ניות נוספות, אשר לא נראו לחילי צה"ל בגלל החשיכה. בעיקר הפגיעו להתקדמות בונקר ירדני אחד שנמצא מעל לתעלותו מבונקר זה ירו ללא הרף וכל טיוון להשתמיר ועליו היה להראות את המעדרות במהירות. עדיין היה לחורש את הבונקר. שלום דוד עשה זאת. הוא קצץ מעל הבונקר ונכנס לתעלה שיה השחיה מלאה בחיילים ירד-ניים. מן הכיוון שורה לתוך הבונקר האמטיו כי שני נאשרו בתוכו חיילים ירדניים חיים. הוא טעה. לבונקר היו שני חדרים גמימים וכך ניצלו חיילי הלגיון מיריחויו.

מכיוון שכל חיור על עקבותיו אל הבונקר. בינתיים ירו הצנחנים על הבונקר מצנציות באזוקה, אך לא חושבו למגדיות-המיון כל דק. נא ארדוק הצנחנים שלושה שקים של חומר נפץ לעבור של טוראי שלום דוד שהיה קרוב שמקם אל המושבה קולונדה כל אחד של שמיני היות שם אחד למשטרה. מטפליים הירדנים ירוויטיו מן המחת. לבסוף הרח שני לבני החלה הפגיעה אל המטען בן 16 קהילי. כאשר ביקש להמריחן מומחת הסכנה. נסתבר לו כי הוא יכול, ללא היתר, לשטת ארבעה מטרים אחורנית. בכל זאת, הפעיל את המטען שהתפוצץ במרחק כש קטן ממנו. שמעתי לזרזו התעלה מהחדף", סיפר, "הייתי מומס לשלוות מספר ושמעתי ניווחות-כאב מותוך הבונקר שהיה הרוס לחלוטין".

אחר כך המשיך טוראי הצנחנים שלום דוד לטרוח את המעדרות ב,גבעת התחמשת". אבל "זה", כדבריו, "לא מעניין כבר".

ביום השלישי לפרוץ הקרבות שמש הקיץ בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

"אי, דבר אתה הוביל את השירה"

מלחמת ששת הימים יצא טוראי יצחק דרומיטביסן כנהג גיפ סיור ביהדות שריון אזהרה. הצנני סוכניו במחירות ויחליתו גנרן גובה של עד שניים ממטוסיו האויבי. כשהת' החליח להמנך, שמעתי מאחור, יריות תותחים נמנה עם היחידה שיצאה לכבוש את מערכה אוס-כתף.

כבר זמן קצר לאחר תחילת הקרבות, נהרג מפקד גיפ הסיוור שלו. השייר הנוסף שנמצא עמו

טוראי יצחק דרומיטביסקי

לקה בהלם קשה. יצחק דרומיטביסקי לא איבד עשתותיו. "שמותי עד המקלע ויד על ההנהג – והמשכתי לנסוע", סיפר. לפעם, הנהגו מן האקף מספר חיילים מצריים.

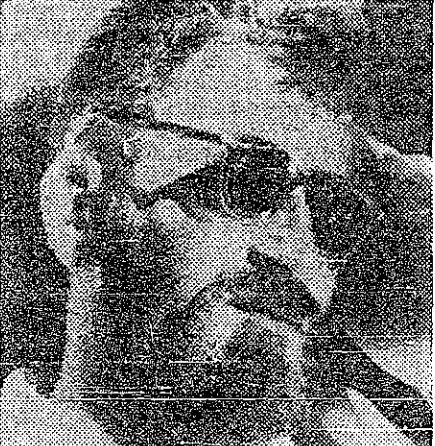
הוא השמיד את החיילים המצריים ולאחר מכן דאג לכבות את המג"ד, לא נסתיימו עלילותיו. בואת עולו להעביר שירות זכך וזוון, בת 30 סמוכיות. אף אחת היחידות, ואני לא סירה, רק נהני", אמר יצחק דרומיטביסקי, "אינ דברי", נאמר להם. "אתה תוביל את השירה", וכך היה.

יד הערב יצחק דרומיטביסקי הולך את השירה בקבוצות נתיב הטנקים שחרצו שבילים באדמת טיני. בשעת לילה מאוחרת חנה במקום כלשהו למנוחה וכאשר התעורר, בשעה 3 וחצי לפנות בוקר, נתקף אימה: ממוקנש 100 מטרים לבדו ממוחזותו נמצאו שני טנקים מצריים. הכוח הישראלי החל לנסות מן המקום ואילו הטנקים המצריים, שהבחינו בהמונה, החלו לירות לעברו. כל הנרגים ינקו למצוא מוסדה בגד הכביש. במסביב יצחק דרומיטביסקי נשאר, יציב ואיתן, על גבי הגיפ שלו. חשוף לאש אויב, באותם רגעים שחבתי שאם לא ממות כאן, הרי ממות במקום אחר, מה זה כבר משנה?" נזכר יצחק דרומיטביסקי, למולו, סטו הטנקים והמטיוו בדרכם.

אבל באותו רגע זינק לעברו גיפ מצרי. הוא כיורן לעברו את מקלע ה,אפס"שלוש" והוסיד את הגיפ המצרי על וושביו. אחר כך הופיע גיפ מצרי נוסף. יצחק דרומיטביסקי לא התבלבל ולא איבד עשתותיו. הוא נסתייב גם את הגיפ השני על כך נאמר בכותר הניוון לשלם שקיבל נאמת המרסיס"ל: "בתושיה רבה הוביל את השירה בדרכה..."

צוללת ישראלית בנמל מצרי

כאשר קיבל בריסון אברהם דוד את הפקודה להפעיל את המג"ד האויבי, לא נזל היה להסתיר את שביעות רצונו. כבר כמעט שבועיים נלמו מיום ששלע עם צוללתו, "נינו", אף מתחת לפני המים ורמט לשירות קצרות לנרוץ תידיקול, לא ראה אלא את עולם-הדוממה. מפעם לפעם הרימה

רביסון אברהם דודו

הצוללת את ה,פריסקופ" כדי לצפות בעולם בינתיים ירו הצנחנים על הבונקר מצנציות באזוקה, אך לא חושבו למגדיות-המיון כל דק. נא ארדוק הצנחנים שלושה שקים של חומר נפץ לעבור של טוראי שלום דוד שהיה קרוב שמקם אל המושבה קולונדה כל אחד של שמיני היות שם אחד למשטרה. מטפליים הירדנים ירוויטיו מן המחת. לבסוף הרח שני לבני החלה הפגיעה אל המטען בן 16 קהילי. כאשר ביקש להמריחן מומחת הסכנה. נסתבר לו כי הוא יכול, ללא היתר, לשטת ארבעה מטרים אחורנית. בכל זאת, הפעיל את המטען שהתפוצץ במרחק כש קטן ממנו. שמעתי לזרזו התעלה מהחדף", סיפר, "הייתי מומס לשלוות מספר ושמעתי ניווחות-כאב מותוך הבונקר שהיה הרוס לחלוטין".

אחר כך המשיך טוראי הצנחנים שלום דוד לטרוח את המעדרות ב,גבעת התחמשת". אבל "זה", כדבריו, "לא מעניין כבר".

ביום השלישי לפרוץ הקרבות שמש הקיץ בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

הבחינו וזהוה הצטו מיהרה את המעדרות. הריים נפלו לידו. אך הוא המשיך לרוץ ולטרוח את המעדרות במהירות. הצבא החליטו שחשמו בעוז. סמוך לשעה 3 בלילה נמנה היה לשלום דוד שחגע כבר קיצה של הלחימה על, "גבעת התח-מושת". הוא טעה. נסתבר שצנחנות עמדות ירד-ניות נוספות, אשר לא נראו לחילי צה"ל בגלל החשיכה. בעיקר הפגיעו להתקדמות בונקר ירדני אחד שנמצא מעל לתעלותו מבונקר זה ירו ללא הרף וכל טיוון להשתמיר ועליו היה להראות את המעדרות במהירות. עדיין היה לחורש את הבונקר. שלום דוד עשה זאת. הוא קצץ מעל הבונקר ונכנס לתעלה שיה השחיה מלאה בחיילים ירד-ניים. מן הכיוון שורה לתוך הבונקר האמטיו כי שני נאשרו בתוכו חיילים ירדניים חיים. הוא טעה. לבונקר היו שני חדרים גמימים וכך ניצלו חיילי הלגיון מיריחויו.

מכיוון שכל חיור על עקבותיו אל הבונקר. בינתיים ירו הצנחנים על הבונקר מצנציות באזוקה, אך לא חושבו למגדיות-המיון כל דק. נא ארדוק הצנחנים שלושה שקים של חומר נפץ לעבור של טוראי שלום דוד שהיה קרוב שמקם אל המושבה קולונדה כל אחד של שמיני היות שם אחד למשטרה. מטפליים הירדנים ירוויטיו מן המחת. לבסוף הרח שני לבני החלה הפגיעה אל המטען בן 16 קהילי. כאשר ביקש להמריחן מומחת הסכנה. נסתבר לו כי הוא יכול, ללא היתר, לשטת ארבעה מטרים אחורנית. בכל זאת, הפעיל את המטען שהתפוצץ במרחק כש קטן ממנו. שמעתי לזרזו התעלה מהחדף", סיפר, "הייתי מומס לשלוות מספר ושמעתי ניווחות-כאב מותוך הבונקר שהיה הרוס לחלוטין".

אחר כך המשיך טוראי הצנחנים שלום דוד לטרוח את המעדרות ב,גבעת התחמשת". אבל "זה", כדבריו, "לא מעניין כבר".

ביום השלישי לפרוץ הקרבות שמש הקיץ בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

הבחינו וזהוה הצטו מיהרה את המעדרות. הריים נפלו לידו. אך הוא המשיך לרוץ ולטרוח את המעדרות במהירות. הצבא החליטו שחשמו בעוז. סמוך לשעה 3 בלילה נמנה היה לשלום דוד שחגע כבר קיצה של הלחימה על, "גבעת התח-מושת". הוא טעה. נסתבר שצנחנות עמדות ירד-ניות נוספות, אשר לא נראו לחילי צה"ל בגלל החשיכה. בעיקר הפגיעו להתקדמות בונקר ירדני אחד שנמצא מעל לתעלותו מבונקר זה ירו ללא הרף וכל טיוון להשתמיר ועליו היה להראות את המעדרות במהירות. עדיין היה לחורש את הבונקר. שלום דוד עשה זאת. הוא קצץ מעל הבונקר ונכנס לתעלה שיה השחיה מלאה בחיילים ירד-ניים. מן הכיוון שורה לתוך הבונקר האמטיו כי שני נאשרו בתוכו חיילים ירדניים חיים. הוא טעה. לבונקר היו שני חדרים גמימים וכך ניצלו חיילי הלגיון מיריחויו.

מכיוון שכל חיור על עקבותיו אל הבונקר. בינתיים ירו הצנחנים על הבונקר מצנציות באזוקה, אך לא חושבו למגדיות-המיון כל דק. נא ארדוק הצנחנים שלושה שקים של חומר נפץ לעבור של טוראי שלום דוד שהיה קרוב שמקם אל המושבה קולונדה כל אחד של שמיני היות שם אחד למשטרה. מטפליים הירדנים ירוויטיו מן המחת. לבסוף הרח שני לבני החלה הפגיעה אל המטען בן 16 קהילי. כאשר ביקש להמריחן מומחת הסכנה. נסתבר לו כי הוא יכול, ללא היתר, לשטת ארבעה מטרים אחורנית. בכל זאת, הפעיל את המטען שהתפוצץ במרחק כש קטן ממנו. שמעתי לזרזו התעלה מהחדף", סיפר, "הייתי מומס לשלוות מספר ושמעתי ניווחות-כאב מותוך הבונקר שהיה הרוס לחלוטין".

אחר כך המשיך טוראי הצנחנים שלום דוד לטרוח את המעדרות ב,גבעת התחמשת". אבל "זה", כדבריו, "לא מעניין כבר".

ביום השלישי לפרוץ הקרבות שמש הקיץ בונציק החיכין מוען, "כלבווינק". הוא סופח לאחת הארדוות שלמה בטינו, ובמשך 13 שנות כשרה בארץ. "טיסים וזהו משימה מאוד קשה וצנועה", הוא מסביר. שרן גלעד, אחיו אב שרן אמנון גלעד, חבר קיבוץ יפעת, טען בסך-הכל ב,פיפר", קטן. אולם הוא הצליח להוכיח, כי כבוד הטיסול יכולה עדיין ציפור הפלדה המיוו שנת והנותנת להבטיז תועלת מורכב.

לסיוע ועל פלוגת הסיוור החטיביות. על פלוגת אחת ממדודו הטיל את טיוורו החורשה שימסיב לארמונו. עומד, בחלל הפיקוד, נלוחו לשריונות. בעוד אלו פוגים אל הבנין, הבחינו בשלושת גיפיר תולרי שחיללים ירדנים שכבו לידם. הוא חזר אליהם את מקלע-החול, העלה את שלושתם באש – ונפגע בידו מכדור ירדני.

לא היה לו מנאי להתעסק בפצוע. הארמונו לא נפגע.

סגן-אלוף אשר דריזיון

נכבש – אך היה עוד צורך לטרוח את החורשה ואחר – לכבוש את, "מוצב הנקניק" מוצג פלוגתי ממזמן לארמונו. בעוד הקרב בחורשה ניטש, ריכו סגן-ל דריזיון כח מכל הבא ליד – מספר טנקים, 8 חיילים מפלוגת החי"ר 2–3 וחללים של החיירות 6–8 אנשים של המינים של הסיוור שנתור מאחור – ובאילו פחות 30-40 איש, עלה על, "הנקניק", עם שוף הקרב נימנו במוצב 30 ירדנים הרוגים.

הקרב על, "הנקניק" טרם נסתיים ומשה החטיבת ביקש לדעת אם יוכל סגן-ל אשר "השלי" גם במוצבי סור-בחרה. הוא ענה בחיוב, איש ריכו כוחות מכאן ומשם, ויחד – 40, שוט שבני טנקים וארבעת חל"מים – שטע בראשם דרך הכפר סור-בחר אל מוצב, "הפעמון", שהתאוריו. הוא לא ידע זאת, אך עברבו בכפר "הנקניק" שני חל"מים מסיטאות הצרות של הכפר והואו השתער על המוצב כשרק מוצאת כוחו הדל עמו.

אף ההתפתה שבחתקפה מן העורף עמדה לו, הוא כבש את ראש המוצב ונזרוע לפרוץ לתעלתו. רק שטרחה את המי"ם, יוסי מוסטער בראש 4–5 אנשים הבין כי לא כל הכח הגיע עמו. אף ריכו כבר נעש. קבוצת ירדנים הקיפה את זחל הפיקוד. המג"ד ירה בנקלעל הכבד ממוצות שלושות מותורים ב,מו"ש. בשרדו היה חור ברגל לכפה, נצא שם את מוטר אנשיו ובראשם פרץ אל תוך אחת מתעלות המוצב. בלחימה בתעלות נפגע בשרית בריסטי ריטון, הפעם בידו השמאלית ומעתה נוקט למשימו שינוי ויצויר את ה"עוז", שלו.

עם חשכה נסתיים הקרב. סגן-ל דריזיון, שקיבל הדעה ממשח החטיבה שפק ששלח לחילופי, החל לכוך את אנטויו על ראש הגבעה או גמפר לו. כי אחד האנשים נפגע ומוטל בפרידה. שני חיילים נשלחו להביאו וברגע הבא נשמר פרץ יריות מקרבת מקום. חושבו שהאש נורתה בשעות ב